

[Hans Conrad Koefoed.]

Ganske vist er jeg klar over, at det i mange Henseender ikke vil blive let for dem, men til Gængæld ved jeg, at der næppe findes nogen anden Form for Erhverv, der som dette er i Stand til at udløse de Kræfter, som Ungdommen heldigvis altid har i Behold. Sparere er jeg bange for, at hvis Udstykningen igennem en længere Aarrække stagnerer, vil man i mange af Landets Egne ikke længere have disse smukke Hjem og Bedrifter for Øje. Herved gaar den opvoksende Ungdom Glip af en Iagttagelse, der kan spore ogsaa dem til Daad, og vi ældre maa savne en af de Ting, der kunde være med til at styrke vor Tro paa Danmarks og det danske Folks Fremtid.

A. C. D. Petersen: Det foreliggende Lovforslag om Opførelse af Landarbejderboliger afviger i Realiteten ikke meget fra de foregaaende Aars Love paa dette Omraade. Det har i en Aarrække været saaledes, at Staten giver Støtte, dels gennem rentebærende Laan og dels gennem rentefrie Laan, til Landarbejderne, for at de kan faa deres Boligforhold i saa god Orden som muligt. Jeg kan paa mit Partis Vegne ligesom de foregaaende Aar tiltræde denne Ordning.

Vi har ikke noget imod de her foreslaaede Ændringer; vi er tilfredse med, at man fortsætter dette Arbejde, som vi mener har haft heldbringende Virkninger ude omkring i Landdistrikterne. Vi er klar over, at det er nødvendigt at forhøje det Beløb, der er Tale om, for Bygningernes Vedkommende fra 8 000 Kr. til 9 000 Kr., saaledes som det er foreslaaet i § 10 — og det kan vel endda være et Spørgsmaal, om dette Beløb slaar til. Det skulde jo ikke gerne være saaledes, at Lovbestemmelser forhindrer en Udvikling, som man gennem selve Lovgivningen ønsker fremmet, men med den nuværende Stigning paa Bygningsmateriale, og ikke mindst paa Byggearbejder, er det et Spørgsmaal, om Beløbet vil slaa til, men det har den højtærede Landbrugsminister vel nok overvejet og bearaadet sig om med de Faktorer, der er inde i Sagerne. Ellers maa vi være forberedte paa, at det bliver nødvendigt at yde noget mere.

At man har forhøjet det rentefrie Laan fra en Trediedel til Halvdelen, er under de nuværende Forhold ogsaa en Nødvendighed, og ogsaa det kan vi tiltræde.

De mere tekniske, og for øvrigt ogsaa retslige, Ændringer i de følgende Para-

grafer er der heller ikke noget at sige til. De er nødvendige, og vi tiltræder dem gerne.

Men der er et Spørgsmaal, jeg før har rejst over for den højtærede Landbrugsminister og ogsaa under Udvalgsbehandlingen af de foregaaende Love. Naar man gennem en Lovgivning tilsigter at skabe betryggende og gode Boligforhold for saa mange Landarbejdere som muligt, kan jeg ikke rigtig forstaa, at man vil begrænse Statens Hjælp paa det forrentningsmæssige Omraade til de Boliger, der bygges af Landarbejderne selv, og ikke vil udstrække det til ogsaa at gælde Ejendomsbesiddere, naar de opretter Landarbejderboliger.

Det er klart, at det, man tilsigter med denne Lovgivning, er at skabe de flest mulige gode Boliger for Landarbejderne. Det er ikke Meningen, naar vi her anvender nogle Penge, at vi smaatskaaret skal overveje, om vi nu kan spare lidt her eller gnide os igennem med noget mindre dér, men her bør være Tale om en virksomhedsfuld Hjælp fra Staten til Fremskaffelse af saa mange gode Landarbejderboliger som muligt. Og naar det er det, der har Interesse, forstaar jeg ikke, at man ikke ogsaa kan gaa til at yde lignende rentefrie Laan til de Ejendomsbesiddere, som bygger Landarbejderboliger.

Man hører fra denne Talerstol ikke sjælden Angreb paa Landbruget, fordi Landarbejdernes Boligforhold er for daarlige, og det gælder baade de gifte og de ugifte Landarbejdere. For de gifte Landarbejderen Vedkommende kunde man gennem denne Lovgivning naa videre, end man er naaet — dette være sagt med al Anerkendelse af den højtærede Landbrugsministers Initiativ paa dette Omraade — ved, at man lod Staten overtage, ogsaa over for Arbejdsgiverne, en Del af den Risiko, der er forbundet med at opføre Boliger i en Tid, hvor det i Virkeligheden er for dyrt, hvor det privatøkonomisk set er en Risiko, og hvor mange, tvunget af bitre Omstændigheder, er nødt til at unnlade et saadant Byggeri, selv om de gerne vilde bygge.

Hvis det virkelig er Regeringens Mening at ville skabe gode Boligvilkaar for saa mange som muligt, maa den højtærede Landbrugsminister udvide det velmente og højt heldige Forsøg, der her er gjort, til ogsaa at omfatte et rentefrit Laan til Arbejderboliger, der opføres af Ejendomsbesiddere, af Arbejdsgiverne. For dér er — det tror jeg ogsaa den højtærede Minister vil indrømme — Forhold, hvor det er en